

Aurora (zarja). (Po sliki *Guida Renija*.)

Knez Ljudevit.

(Zložil A. Hribar.)

(Dalje.)

V Sisek-gradu.

Knezi in županje mladi
Na gosteh so v Sisek-gradi,
Na gosteh pri beli mizi
So od daleč in od blizi.
Pijejo rudeče vino,
Ostrobreško kraljevino,
In veléško vince sladko
Vsem veljakom teče gladko.
In zvenijo polne čaše
Ter napajajo boljaše,
Vse boljaše od Posavja,
Od Prikolpja in Podravja
K Ljudevitu vsi župani
Prišli so od daljne strani,
Da častitajo mu k zmagi,
K slavní zmagi nad sovragi;
Knez proslavlja zmago dvojno:
Strl je Kadolah vojno,
Zmagal kletega je Borno
In Dalmacijo uporno.
In veselo se naglaša
Danes, ko se prazni čaša,
Da je boj končan s Furlani,
Kadolah je šel k Moráni:
V bitki z Ljudevitom vroči
Ranjen bil je grof ob Soči.
Ljudevita ostro jeklo
V prsi mu je rano vseklo,
Hiral je in je bolehal,

Dokler ni živeti nehal.
In zato Slovenec brati
V radosti se dnes s Hrvati,
In zato se danes poje:
„Kadolah končal je boje,
Oni, ki je k nam prodiral,
Tlačil nas je in zatiral.
Nikdar ni mu bilo dosti,
Naj odrl je nas do kósti.
Naši žulji so sejali,
Franki žetev so pobrali.
Kri po risje je izpival,
Mi smo delali, on vžival;
Vsaka sila gre do časa,
Proč je zdaj gospodstvo s Krasa.“
Pa se Ljudevit oglasi,
Glasno pravi in počasi:
„Ali znate, duše moje,
Kake sem imeval boje.
Ljute boje nad sovragi?
Bil sem boj za zemljí dragi,
Za ravnotno nam Hrvatsko
In slovensko zemljo bratsko.
Branil naše sem bogove,
In ognjišča in domove.
In otel sem naša prava,
Vsem bogovom stokrat slava!
Vsem bogovom stokrat hvala!
Vojska vrlo mi je stala.